

Standpunkt, blive saa lidet tiltalende, som de i mange Tilfælde blive. Man synes at være stærk i det partimæssige, stærk mange Gange ogsaa i Formerne, men gennem den Maade, hvorpaa man er det, lægger man kun for Dagen, at man er svag i at beherske Realiteterne. Det er maaske lidt stærke Ord, jeg bruger, men naar man ønsker at blive hørt — det er ikke første Gang, jeg siger dette — anser jeg det for rigtigt at udtale det med størst mulig Styrke.

Jeg vil gerne yde min Anerkendelse til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der gennem timelange Foredrag baade i sidste og i dette Møde har fremdraget mange Spørgsmaal for os. Jeg er, set fra min Opfattelse, det ærede Medlem taknemmelig for, at han har gjort sig den Umage at trænge saa dybt ind i de Forhold, hvorom han har givet Fremstilling, og jeg deler ganske hans Mening om det ønskelige i, at de Undersøgelser, som nu ere iværksatte i flere Retninger af, hvad der er foregaaet, maa strække sig videre. Jeg tror, det er nødvendigt, at der skabes Betyggelse, saa der i Forretningstilivet kan genoprettes rundt omkring i Befolkningen den Tillid, som for Tiden synes at være svigtende. Men jeg kunde ogsaa næsten ønske at gaa noget videre, end det ærede Medlem tilsigtede, i mit Krav om Undersøgelser. Jeg har saaledes nogle Erindringer fra 1901 efter Systemskiftet i dets første Aar, hvor der passerede et og andet, som den Gang ikke var mig klart, men som efterhaanden har vakt Tvivl hos mig om Rigtigheden af et og andet af, hvad der skete. Jeg har, for at nævne et Eksempel paa et enkelt Omraade, følt mig ret tiltalt af den Forsvarsbejstring, der var knyttet til Spørgsmaalet om at flytte Krudtmagasinet fra Amager ud i Vestenceinten. Jeg hørte den Gang Udtalelser af Personer, som interesserede sig derfor, om, at det burde man gøre, thi Københavns Landbefæstning var dog et Spørgsmaal, om hvilket man vidste, at det kom man ikke udenom. Det var Udtalelser af Mænd, som ellers ved senere Lejligheder ere optraadte som dette Spørgsmaals Modstandere. Men efter at den mærkelige Bejstring og Imødekommen, som her vistes, har naaet sit Resultat ved, at Krudtmagasinerne ere blevne flyttede, er det gaaet op for mig og mange andre, at det nok egentlig ikke var Forsvarsvenlighed, som dikterede dette, men at det langt mere var Ønsker paa visse Steder om at komme i Besiddelse af de

Grunde, hvorpaa Krudtmagasinerne laa. Dette opnaaede man den Gang, og man opnaaede det den Gang ved daværende Minister for offentlige Arbejder, Hørup. Nu kunde det maaske ved de Undersøgelser, hvorom der kan være Tale, være rigtigt, om et saadant Forhold ogsaa blev draget ind til Undersøgelse, ikke alene for Sagen i sig selv, men ogsaa for det Modstykke, den kan danne til de forskellige Angreb, som nu rettes snart til een Side og snart til en anden. Thi i saa Henseende er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), naar han talte om, at der var nogle, som ønskede, at hvad der passerede med Hensyn til Bankforholdene her i København, kunde glemmes ved Hjælp af de Albertiske Skandaler med den sjællandske Bondestands Sparekasse, ligesom jeg ogsaa er enig i, at man ikke skal glemme den sjællandske Bondestands Sparekasse for det, der passerede med Bankerne i København og vice versa. Der er vist Grund nok til at tage fat paa det alt sammen. Men naar der nu fra den ærede Regering og specielt fra Konseilspræsidenten er faldet stærke Udtalelser om det rigtige i de Undersøgelser, hvorom han allerede har givet Antydning, saa mener jeg ikke, at vi gribe for vidt om os, naar vi nævne alt, hvorom der kan være opstaaet Tvivl. Thi det turde dog være, at adskillige af de Spekulationer, som ere fortsatte, ogsaa efter at Grundene paa Amager ere blevne disponible, utvivlsomt have været medvirkende til, at man er kommen saa vidt, som man er, i Retning af Byggeri og usund Anvendelse af de Midler, man har haft til Raadighed, og at det derfor kunde være værd, at en Undersøgelse greb ind heri. Jeg kunde i øvrigt næsten fristes til efter at have hørt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) at synes, at Alberti er i Begreb med i hvert Fald at blive stillet noget i Skygge i Sammenligning med det, som er passeret herinde under Bankbevægelsen.

Jeg gaar derefter over til at tale om vore Kreditforeninger, idet jeg begynder at blive bange for, at vi ogsaa her staa overfor en Udvikling, som kan blive truende. Jeg ser af de offentlige Beretninger fra Østifternes Kreditforenings Repræsentantskabsmøde, som fandt Sted forleden Dag, at denne Institution har taget et meget omfattende Omfang. Der er i det sidste Regnskabsaar ydet 1,458 Laan til et samlet Beløb af 27,254,000 Kr.,